

[Stein.]

tage det samme Standpunkt, som det Parti, jeg har den Ære at repræsentere, har indtaget i det andet høje Ting, idet jeg understreger, at vi mener, at det i alt Fald paa nærværende Tidspunkt er unødvendigt at foretage et Indgreb som det, der her foreslaas.

Gunnar Fog-Petersen: Ved Loven af 30. Januar 1932, som danner Grundlaget for den her foreslaaede Lov, blev Indenrigsministeren faktisk en Slags Overdirektør for Jydsk Landhypothekforening. I denne Lov bestemtes det, at Konkurs skulde standses, at der af saavel Renter som Afdrag skulde henlægges visse Dele til forskellige Afdelingers Reserve- og Administrationsfond, at Udtrækning skulde standse indtil videre, en ny Ledelse indsættes, Regler for det solidariske Ansvars Ophævelse i visse Tilfælde fastlægges o. s. v. Under den nye Ledelse, som Foreningen har haft i den siden da forløbne Tid, har Forholdene udviklet sig saaledes, at man mener nu at kunne fastlægge dem for Fremtiden under mere sikre Rammer end angivet ved Loven af 1932. Jeg vil udtale Haabet om, at dette maa lykkes, at den Ledelse, der den Gang traadte til, maa kunne fortsætte, og at de Regler, som Lovforslaget indeholder, som Indenrigsministeren nærmere har gjort Rede for, og hvori Hovedmomentet er en Nedskrivning af Kasseobligationerne i visse af Afdelingerne, maa kunne gennemføres. Hvad det sidste Punkt angaar, vil jeg udtale Haabet om, at dette under den nuværende Landbrugskrise maa komme til at staa som en Mærkepæl, at det maa blive Bundgrænsen for de Nedskrivninger, der skal foretages med Hensyn til Tab paa Landbruget, hvor man i Almindelighed maa regne med, at 3de og 4de Prioriteterne er tabt. Hvis de sekundære saa kan nøjes med et Tab som dette, vil forhaabentlig de fælles Bestræbelser i det væsentlige kunne siges at være lykkedes, de Bestræbelser, som det hele Samfund udfolder for at redde Landets vigtigste Fortjenstmulighed nogenlunde heliskindet gennem Krisens Brænding.

Ud fra disse Betragtninger vil jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse her i Tinget. De forberedende Arbejder, som det har krævet, er alle udført og afsluttet, vi har kun Vedtagelsen tilbage.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg takker for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet fra Venstre, Socialdemokratiet og Det radikale Venstre. Jeg beklager, at

Det konservative Folkeparti ikke mener at kunne stemme for Forslaget. Jeg forstaar i og for sig den Skuffelse, der lyste ud af den ærede konservative Ordførers Tale i Dag. Skuffelsen over, at det foreliggende Forslag nu er kommet saa vidt, som det er. Det ærede Medlem har jo gjort, hvad han kunde, for at dette ikke skulde ske; paa Forhaand, forinden Sagen kom for Rigsdagen, medens den endnu stod paa Forhandlingernes Stadium, har det ærede Medlem søgt gennem sit Blad „Børsen“, dels over for Foreningen, dels over for Obligationsejerforeningerne, at lægge Sagen enhver Hindring i Vejen. Jeg forstaar altsaa denne Skuffelse, for man tør jo nok sige, at naar Bladet „Børsen“ sætter alle Sejl til og man saa ikke engang kan vinde Gehør blandt Obligationsejerne, saa staa der ikke noget stort Publikum bag „Børsen“s Artikler.

Den ærede Ordfører for Det konservative Parti (Stein) betegnede Lovforslaget som et unødvendigt Indgreb i bestaaende Retsforhold. Jeg havde nær sagt, at for mig er det fuldkommen ligegyldigt, hvilken Betegnelse der kan anvendes i denne Forbindelse, hvis der blot kan siges een Ting om Forslaget: at det tager Sigte paa en Ordning, som de to interesserede Parter finder fornuftig, en Ordning i begge Parter Interesse. Det er det, Lovforslaget er Udtryk for.

Det ærede Medlem mente ikke, jeg kunde paaberaabe mig Obligationsejernes Tilslutning som Argument for, at det var rigtigt at fremsætte dette Forslag. Jeg er i den Henseende gaaet den Vej, som var den eneste, jeg kunde gaa, nemlig at spørge de bestaaende Organisationer af Obligationsejere, og det Svar, jeg har faaet, har der ikke kunnet være nogen som helst Tvivl om. Det vil ikke sige, at der ikke kan være en eller anden eller flere Obligationsejere inden for disse Foreninger, som ikke giver Lovforslaget Tilslutning, men den aldeles overvejende Del har utvivlsomt givet Tilslutning dertil. Som sagt, jeg er gaaet den eneste Vej, der var at gaa for at faa Stemningen at vide. I denne Henseende vil jeg gerne minde om, at da jeg ved den oprindelige Reorganisationslov for Jydsk Landhypothekforening gik samme Vej, viste det sig at være et ganske godt Barometer; da Afstemningen blandt Obligationsejerne efter Lovens Vedtagelse forelaa, var der ikke en eneste Obligationsejer, som havde afgivet sin Stemme imod Ordningen. Og hvis det virkelig skulde være saaledes, som det ærede Medlem vel ikke sagde, men syntes at antyde, at der blandt Obligation-